

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2018/27 8.07.2018

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

Jezus miał wielkie trudności z nauczaniem swoich sąsiadów i znajomych w Nazarecie. Każdemu z nas, uczniów Jezusa, Jego braci i sióstr, grozi rutyna w słuchaniu Go i niedowierzanie.

Boże, Duchu Święty, udziel nam łaski świeżości i wolności serca, kiedy na co dzień kłękamy lub zasiadamy z Jezusem, żeby Go słuchać. Inaczej będzie nam niezwykle trudno żyć według woli Ojca, której nas uczy i pójść dalej za Nim, a nie za swoimi marzeniami i uczuciami. Przyjdź, Duchu Święty!

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

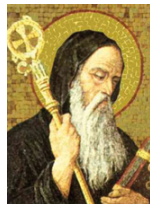

„Niech świat usłyszy krzyk dzieci Bliskiego Wschodu! Ocierając ich łzy, ludzkość odzyska swą godność!” „Boże wszelkiego pocieszenia, który leczysz złamanych na duchu i przewiązujesz ich rany, usłysz naszą modlitwę: niech będzie pokój na Bliskim Wschodzie!” (7.07.2018)

„Cierpienie wielu naszych braci i sióstr prześladowanych z powodu Ewangelii jest pilnym wezwaniem do większej jedności między chrześcijanami.” (6.07.2018) „Czy wiesz, że aby usłyszeć głos Boga, trzeba wyciszyć własne serce?” (5.07.2018) „Bóg obdarza nas swymi łaskami, abyśmy mogli je przekazać innym.” (3.07.2018) „Proszę wszystkich o towarzyszenie nam w pielgrzymce do Bari, którą odbędziemy w przyszłą sobotę, by błagać o pokój dla umęczonego Bliskiego Wschodu.” (1.07.2018)

Święta myśl od świętych:

„Bardzo prostą metodą, jak się zaczyna młyn w nas, jak zbiera w nas nienawiść, a za tym będzie szedł odwet i zaczynam już źle patrzeć na mojego partnera (bliźniego), jest chwila świętej adoracji, czyli do kaplicy! Wszyscy jako chrześcijanie mamy bardzo proste środki. Pięć minut spotkać się z Chrystusem ukrytym w Eucharystii. Uspokoić swoje serce przed Jezusem. To jest wszystko.” (św. Benedykt z Nursji)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w XIV Niedzielę Zwykłą, modlimy się o duchową radość i wolność.
2. Pragniemy wyrazić wielką i serdeczną wdzięczność dla Pani Teresy Sobczak, za zakończoną przed kilkoma dniami piękną, ofiarną, siostrzaną, „matczyną” i cichą posługę na plebanii i w naszym kościele. Tylko Bóg, Pani Teresa i Jej rodzina wie, ile uczyniła dla dobra wspólnoty parafialnej, kapłanów, strudzonych pielgrzymów i gości. Szczególnie dziękujemy za trudne ostatnie dni służby naszym Proboszczom, śp. Ks. Zdzisławowi Radkowi i śp. Ks. Mirosławowi Sikorze. To było prawdziwe miłosierdzie na wzór Boży. Życzymy dużo sił na dalsze ścieżki radosnej miłości, zwłaszcza w Jej rodzinie małej i wielkiej. Liczymy nadal na dobrą radę i wsparcie. Jak sama Pani Teresa mówi, według słów Ks. Zdzisława, przyszła na plebanie „na próbę”, a próba trwała kilkanaście lat. Pani Teresa przeszła ją nadzwyczaj udanie z pożytkiem dla nas i na chwałę Boga.
3. W środę będziemy obchodzili święto patronalne Europy, dzień św. Benedykta z Nursji, opata. We czwartek – wspomnienie św. Brunona z Kwerfurtu, biskupa i męczennika, a w piątek – św. pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta, jednych z pierwszych Polaków, którzy osiągnęli świętość.
4. Można jeszcze zgłaszać się na sobotni wyjazd do Czernej. Rozpoczęcie pielgrzymki o 8:00 w naszym kościele.
5. Tego samego dnia, w sobotę wieczorem, przybywają do nas w drodze na Jasną Górę pielgrzymi z Poznania. Chętnych do przyjęcia pielgrzymów, którzy nie mają jeszcze osobistego kontaktu z konkretnymi pątnikami prosimy o zgłaszanie się, aby pielgrzymi mogli udać się pod wskazany adres.
6. W poniedziałek 16 lipca o 18:30 odbędzie się spotkanie Parafialnej Rady Duszpasterskiej.
7. Już teraz informujemy, że 15 sierpnia odbędzie się w naszej parafii Festyn Maryjny. Warto zarezerwować sobie świąteczne popołudnie na wspólne radosne spotkanie.
8. W najnowszym numerze „Niedzieli” polecamy artykuł „Chrześcijananie „klejem” Syrii” o wkładzie chrześcijan w nagłośnienie sprawy syryjskiej oraz tekst o św. Benedykcie i o tym, jak uratował Europę.
9. W dzisiejszym „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi teksty o Karmelitach i sanktuarium w Czernej.
10. W ubiegłym tygodniu do funduszu organowego wpłynęło 1000 zł (Zenona i Jacek Kryślewiczowie, P.iotr i Michalina Janikowie, Tomasz Matysiak i darczyńca anonimowy).

Podziękowanie

Trudno jest opisać słowami to, co chciałabym Pani Teresie powiedzieć. Dlatego szczerze dziękuję za każde dobre słowo, za każdą mądrą rozmowę i za wszystko czego się od Pani nauczyłam.

W moim sercu zachowam wdzięczność. Obiecuję otaczać Panią modlitwą.

Ania Biernacka :)

Góra Karmel i Eliasz

W północnej części Ziemi Świętej rozciąga się malownicze górskie pasmo Karmelu. W czasach Starego Testamentu, dziewięć wieków przed Chrystusem, żył tu i działał prorok Eliasz (zob. 1 Krl 17,1-2 Krl 2,13). Rozpalony gorliwością o chwałę Pana Zastępów, walczył z bałwochwalczym kultem bożka Baala i, żyjąc w czystości, prostocie i ubóstwie, szukał obecności Boga żywego. Tę obecność odnajdywał w modlitwie i doświadczeniu wielkiej ciszy (1 Krl 19,9-14). Stał się tym samym wzorem dla przyszłych pokoleń zakonników – ludzi pragnących odnalezienia pokoju serca u źródła Bożej obecności.

Tło karmelitańskich początków

Miejsce pobytu Eliasza jak magnes przyciągało pierwszych pustelników, poczynając już od wieku IV po Chrystusie. Pragnęli oni na podobieństwo Bożego proroka, w samotności i oderwaniu od rzeczy tego świata, zapalać się żarliwością o Bożą chwałę i zbawienie bliźnich. Wkrótce na górze Karmel powstały pierwsze wspólnoty mnichów bizantyńskich. Nowy okres w dziejach monastycyzmu palestyńskiego otworzyły wyprawy krzyżowe. Wielu krzyżowców i pielgrzymów, zauroczonych pięknem Karmelu, postanowiło porzucić zbroję rycerską i kij pielgrzymi, by przywdziać w tym miejscu zbroję duchową, wziąć do ręki kij wstrzemięźliwości i rozpocząć nową walkę – o zdobycie niebieskiego Jeruzalem.

Nowy Zakon

Tak na przełomie XII i XIII wieku narodził się Zakon Karmelitański. Pierwszy wzniesiony przez pustelników kościół dedykowano Matce Chrystusa, a sami eremici zaczęli nazywać się Braćmi Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, w skrócie karmelitami. Jako zewnętrzny wyróżniający ich znak przywdziali brązowe zgrzebne habity i pasiaste płaszcze (zamienione pod koniec XIII w. na białe). Następnie, wierni Kościołowi zwrócili się ok. roku 1209 do św. Alberta Jerozolimskiego, ówczesnego łacińskiego patriarchy w Ziemi Świętej, z prośbą o zatwierdzenie ich stylu życia spisanego na kartach Reguły pierwotnej.

Karmelici w Europie

Kłęska wypraw krzyżowych i ponowne zajęcie Ziemi Świętej przez muzułmanów zmusiła zdecydowaną część karmelitów do emigracji do Europy. Ci, którzy zostali, ponieśli śmierć męczeńską. Ci natomiast, którzy wyruszyli do krajów europejskich, wkrótce założyli nowe klasztory na całym kontynencie. W Europie jednak karmelici, jako nieznanymi mnisi ze Wschodu, spotkali się z niezrozumieniem ich stylu życia. Z wielu miejsc podnosił się głos, by zabronić zakonowi dalszej działalności. Wówczas to, zgodnie ze starym przekazem karmelitańskim, z pomocą przybyła sama Maryja, która objawiła się w nocy z 15 na 16 lipca 1251 r. modlącemu się o ratunek dla zakonu generałowi św. Szymonowi Stock. Obiecała mu pomoc i wskazując na szkaplerz, część habitu zakonnego, powiedziała: „Umilowany synu! Przyjmij szkaplerz Twojego Zakonu. Przywilej dla ciebie i karmelitów. Kto w nim umrze, nie zazna ognia wiecznego. Oto znak zbawienia, ratunek w niebezpieczeństwach, przymierze pokoju i wiecznego zobowiązania”. Zakon Braci Karmelitów zgodnie z obietnicą został ostatecznie zatwierdzony przez Stolicę Apostolską, a nabożeństwo szkaplerzne stało

się powszechne w całym Kościele.

Nowy początek – Bosi

Wiek XVI był dla Kościoła z jednej strony czasem kryzysu i podziału (wystąpienie Marcina Lutra), a z drugiej czasem głębokiej reformy (Sobór Trydencki) i nowego zapędu ewangelizacyjnego (rozwój misji na nowo odkrytych kontynentach). W hiszpańskiej Kastylii w roku 1535 do klasztoru karmelitanek (żeńska część zakonu powstała w połowie XV w.) w Awili wstąpiła Teresa od Jezusa (Ahumada, 1515-1582). Rzeczywistość przeżywającego kryzys zakonu wzbudziła w niej pragnienie większej doskonałości w duchu ewangelicznego radykalizmu. Po dwudziestu latach wewnętrznych zmagani, ostatecznym nawróceniu i całkowitym oddaniu się Chrystusowi, Boskiemu Oblubieńcowi, który strzałą miłości przebił jej serce, zdecydowała się założyć pierwszy klasztor karmelitanek zwanych bosymi. Był rok 1562. Sześć lat później św. Teresa przy współudziale św. Jana od Krzyża (Yepes, 1542-1591) doprowadziła do założenia pierwszego klasztoru karmelitów bosych w Duruelo.

Pomysł św. Teresy od Jezusa

Nowy Zakon Braci Bosych Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel (Zakon Karmelitów Bosych – OCD), z żeńską gałęzią mniszek bosych (żyjących w zamkniętych klasztorach klauzurowych), całkowicie oddzielony od starego Zakonu Karmelitańskiego (OCarm), został w roku 1593 zatwierdzony przez Stolicę Apostolską. Tym samym św. Teresa od Jezusa stała się jedyną w dziejach Kościoła założycielką męskiego zakonu. Święta Matka Fundatorka pragnęła, by jej duchowe córki i duchowi synowie pielęgowali nade wszystko osobistą relację przyjaźni z Chrystusem, poświęcając się modlitwie kontemplacyjnej, a także troszczyli się o budowanie rodzinnych relacji we wspólnocie i czynili wszystko, co możliwe dla zbawienia innych (świadectwo życia, apostołat słowa, sprawowanie sakramentów, kierownictwo duchowe, misje).

Karmelici Bosi w Polsce

W naszym kraju karmelici bosci pojawili się już w roku 1605, zakładając pierwszy klasztor w Krakowie. W 1612 r. do Polski przybyły karmelitanki bose. W następnych latach karmelici założyli kilkanaście klasztorów m.in. w Lublinie, Poznaniu, Lwowie, Przemyślu, Wilnie (Ostra Brama), Warszawie, Berdyczowie. W 1633 r. powstał klasztor eremicki w Czernej pod Krakowem. W 1 poł. XVIII w. z polskiej prowincji p.w. Ducha Świętego wydzieliła się prowincja litewska p.w. św. Kazimierza. Niestety czas rozbiorów przyniósł kasatę prawie wszystkich klasztorów z wyjątkiem konwentu w Czernej, który pod koniec XIX w., dzięki działalności św. Rafała Kalinowskiego (1835-1907), stał się zaczątkiem odnowy Karmelu na ziemiach polskich. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości wskrzeszono w roku 1920 prowincję polską. Okres II wojny światowej zaowocował męczeństwem bł. Alfonsa Marii Mazurka, przeora czarneńskiego zamordowanego przez Niemców 28 sierpnia 1944 r. W roku 1993 nastąpił podział Karmelu polskiego na prowincję krakowską i warszawską.

Św. Teresa od Jezusa, dając początek męskiej gałęzi Karmelu terezańskiego, postawiła bardzo wysokie wymagania swoim duchowym synom. Pragnęła przede wszystkim, by byli przyjaciółmi Jezusa złączonymi z Nim życiodajną więzią codziennej

kontemplacyjnej modlitwy. Jednocześnie wymagała od nich, by bezgranicznie zaangażowali się we wszystkie dzieła mające na celu zbawienie bliźnich, by potrafili odpowiadać na potrzeby Kościoła.

Obraz Matki Bożej Szkaplerznej – Czerna

Zakon karmelitański należy do zakonów maryjnych. Założony został dla szerzenia czci Matki Bożej i jest Jej całkowicie poświęcony. Zakonnicy nazywają się "Braćmi Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel". Starożytna i urzędowa nazwa zakonu brzmi: "Ordo Fratrum Beatissimae Virginis Mariae de Monte Carmelo" [dosł. Prawo Braci Najszczęśliwszej Dziewicy Maryi z Góry Karmel].

Matka Boża zajmuje centralną pozycję w życiu zakonu. Duchowe życie Karmelu jest inspirowane przez Maryję i maryjne w swoich początkach, tradycję, nazwę, modlitwę oraz apostołstwo. Pierwsi eremici na Górze Karmel w Palestynie

uważali Matkę Bożą za swoją Patronkę, Królową, Matkę i fundatorkę w znaczeniu duchowym.

Karmelici widzieli w Maryi Matkę, dającą życie zakonowi, który całkowicie do Niej należy. Cała jego egzystencja sprowadza się do czci i naśladowania Maryi przez całkowite poświęcenie i oddanie się Bogu przez Maryję na mocy profesji zakonnej i przywileju szkaplerza św. Od XIII w. zakonnicy składali swą profesję "Bogu i błogosławionej Maryi". Przez swe śluby karmelita poświęcił się na służbę Maryi ofiarując Jej życie, z obowiązkiem czci i pokornej służby.

Ten program szkoły karmelitańskich mariologów doby średniowiecza i renesansu utrwalony został w czasach nowożytnych w traktacie O. Michała od św. Augustyna (van Ballaerta) "De vita Mariaeformi et mariana in Maria Propter Mariam". Autor ukazał w nim życie maryjne Karmelu w formie ścisłego wykładu teologicznego. Mieszkańcy klasztoru św. Eliasza usiłowali wiernie zachować w codziennym życiu ogólne normy życia maryjnego w Karmelu, a przez swoją specyfikę klasztoru najpierw pustelniczego, a później kontemplacyjno-czynnego pozostawili trwałe ślady intensywnej i autentycznej miłości do Matki Bożej.

Historia obrazu

Pierwotny obraz Matki Bożej Szkaplerznej w Czernej był obrazem malowanym techniką olejną na płótnie w 1 połowie XVII w. przez nieznanego malarza. Był on darem klasztoru Karmelitów Bosych św. Michała i św. Józefa z Krakowa dla nowego klasztoru w Czernej. Pustelnicy otaczali obraz wielkim pietyzmem. Z uwagi jednak na wielką wilgotność nieogrzewanego kościoła obraz zaczął butwieć i się rozpadać. Z tego powodu obraz przeniesiono w bardziej suche miejsce, a kapituła klasztoru zamówiła nowy obraz malowany na miedzianej blasze przez artystę krakowskiego Pawła Gołębiewskiego. Po otwarciu wielkiej klauzury rozpoczęły się liczne pielgrzymki do tego obrazu pielgrzymów z okolicy, a także w wielkiej liczbie ze Śląska. Liczne łaski jakich doznawali pielgrzymi w Czernej zaowocowały składaniem przez nich wot

dziękczynnych. Z tych wot wykonano ozdobną sukienkę i korony i nałożono je na obraz w roku 1974. Narastający z roku na rok kult obrazu umożliwił podjęcie starań o koronację obrazu MB koronami papieskimi. Ojciec św. Jan Paweł II Apostolskim Brewe z dnia 7 XI 1987 zezwolił na ukoronowanie słynącego łaskami obrazu i mianował arcybiskupa krakowskiego ks. Kard. Franciszka Macharskiego do dokonania aktu koronacji. Uroczysta koronacja dokonała się 17 lipca 1988 r. z udziałem członków Episkopatu, duchowieństwa i wiernych z całej Polski.

Obraz jest malowany wg wzoru bizantyjskiej madonny Salus Populi Romanum z bazyliki Santa Maria Maggiore w Rzymie. Madonna jest ukazana frontalnie. Jezus wznosi rękę w geście błogosławienia. Matka Boża odziana jest w piękną ugrową suknię. Jej głowę i ramiona okrywa ciemnoniebieski płaszcz z kapturem podbitym zielenią. Kolor zielony symbolizuje obecność Ducha św. Siedmioramienna gwiazda na prawym ramieniu Maryi oznacza dziewictwo, doskonałość i pełnię łask. Twarz Matki Chrystusa przenika pobożność, głębokie skupienie i zatroskanie. Oczy Maryi są duże i szeroko otwarte, szukające i widzące każdego z nas. Wpatrując się w Jej oczy każdy może odzyskać siłę duchową i nadzieję.

Maryja w prawej dłoni trzyma szkaplerz – znak przymierza. Jest zatroskana o nasze zbawienie. A podając go zachęca wszystkich bez wyjątku, aby go przyjąć jako znak zbawienia. W lewej ręce trzyma małą widoczną chusteczkę, gdyż jest gotowa ocierać nasze łzy, pot, zabrudzenie i zmęczenie ziemską drogą do nieba.

Początki historii klasztoru Karmelitów w Czernej

Aby umożliwić swoim członkom prowadzenie życia ściśle kontemplacyjnego i kontynuować pustelniczą tradycję zakonu, pręźnie rozwijający się na ziemiach polskich (od 1605 r.) karmelici boski postanowili założyć klasztor pustelniczy. Ufundowała go hrabina Agnieszka Firlejowa z Tęczyńskich, wojewodzina krakowska.

Zakon karmelitański w swoich początkach w Palestynie (XII-XIII w.) miał charakter pustelniczy. Po osiedleniu się w Europie karmelici zmienili styl życia z eremickiego na cenobicki; zakon zaliczony został do zakonów żebrzących. Zawsze jednak umożliwiał swym członkom prowadzenie życia pustelniczego według pierwotnego ideału. Istnienie eremu w każdej prowincji było i jest zalecane przez konstytucje zakonu.

W 1620 r. definitorium generalne w Rzymie upoważniło o. Jana Marię od św. Józefa (Joannes Centurioni), prowincjała karmelitów boskich w Polsce, do założenia pustelniczego klasztoru dla prowincji Ducha Św. Pięć lat czekano na fundatora i poszukiwano odpowiedniego miejsca. W 1625 r. zachęcona przez jednego z zakonników fundacji eremu podjęła się Agnieszka z Tęczyńskich Firlejowa, wojewodzina krakowska. W tym celu poleciła szukać odpowiedniego miejsca pod budowę eremu. Karmelici znaleźli je w lesie siedleckim nad doliną Dubia, w dobrach Melchiora Gierstmana. Nieruchomość tę oraz wsie Paczółtowice, Siedlec i Żbik i część Dubia z młynem, nabyła dla nich Firlejowa.

Wykonano już pierwsze prace budowlane, jednak musiano je przerwać, gdyż w okolicy nie było wody. Wówczas fundatorka zaprowadziła zakonników do otoczonej

górami i lasami doliny, oddzielającej wieś Paczółtowiec od Czernej. Ojcowie urzeczni pięknym położeniem zawołali z radością: "Bóg sam wybrał to miejsce". Wybór tego miejsca przyjęto z entuzjazmem. Za najodpowiedniejszy pod kościół wybrano zachodni stok góry czernieńskiej. Teren ten niemal idealnie jest podobny do miejsca na Górze Karmel, gdzie pierwotnie znajdował się klasztor pierwszych pustelników w miejscu nazwanym Wadi es-Siah.

[za karmel.pl]

Intencje Mszalne

Niedziela 8.07 – XIV Niedziela Zwykła

- 8:00** + Mariannę (r. śm.) i Stanisława Pilarzów, Antoninę i Jana Ogłązów, Zbigniewa Sabata
- 10:00** + Marcina (15 r.) i Władysławę Gembusiów, Kazimierza Paludkiewicza
- 12:00** Msza św. dziękczynna za posługę Pani Teresy jako gospodyni parafii i o Boże błogosławieństwo dla niej z okazji 60. urodzin
- 17:00** + ks. Grzegorza Ułamka, Bronisława i Natalię Ułamków, Annę i Józefa Kubatów

Poniedziałek 9.07

- 18:00** 1.) + Sylwestra Nowaka od Akcji Katolickiej
2.) + Czesława Kijasa od brta Henryka z żoną

Wtorek 10.07

- 17:00** Za parafian
- 18:00** O Boże błogosławieństwo dla Lenki z okazji 2.urodzin

Środa 11.07 – święto św. Benedykta, opata, Patrona Europy

- 18:00** 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów organów piszczalkowych
3) + Elżbietę Pasięka od koleżanek ze sklepu nr 11
4) + Czesławę (8 r.) i Ludwika Gębusiów, Stanisława Chudego, zmarłych z rodziny Ogłązów, Witolda Sosneckiego
5) + Dorotę Kędziórę – Zych od sąsiadów z ulicy Częstochowskiej

Czwartek 12.07 – wspomnienie św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu, biskupa i męczennika

- 18:00** 1.) O pokój i postępowanie w Bożym świetle dla Anny Knopik z okazji ur.
2.) + Czesława Kijasa od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”

Piątek 13.07 – wspomnienie św. Pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta

- 18:00** 1.) + Tadeusza Nogę od żony
2.) + Donatę Szymańską od Krystyny Szymańskiej z rodziną
- 18:40** Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:00)

Sobota 14.07

- 8:00** Rozpoczęcie pielgrzymki do Sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej i św. Rafała Kalinowskiego w Czernej
- 9:00** + Donatę Szymańską od sąsiadki Banasikowej z rodziną

18:00 + Eugeniusza Skędę, Mariana Hamełę, Wiesława Flaka, Stanisławę, Stefana i Zdzisława Ściubidłów, Helenę Piekarską, zm. z rodz. Pawelaków i Skędów

19:00 **Przybycie Poznańskiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę**
(grupy 17 i 19)

Niedziela 15.07 – XV Niedziela Zwykła

8:00 + Lucynę i Adama Myrdów

10:00 + Marię (23 r.), Stanisława, Bogdana Szewczyków, Ryszarda, Krystynę, Juliana, Józefa, Kazimierza Staszczków, Hannę Staszczyk-Paszkowską

12:00 O Boże błogosławieństwo i wielką miłość do Pana Jezusa dla Piotrusia z okazji Pierwszej Komunii św.

O Boże błogosławieństwo dla Maksymiliana Kurzacza z okazji roczku

17:00 + Bartosza Flaka

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:00

Próby chóru czwartek, 19:20 – 21:20

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:40; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – wtorek o 16:00, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży – piątek o 19:00, Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00, Żywy Różaniec - pierwsza niedziela miesiąca o 9.00, Dzieci Boże – sobota o 10:30, Wolontariusze miłosierdzia – pierwsza sobota miesiąca o 10:30 (kontakt: 609136447), Grupa posługująca wyzwoleniu – drugi i czwarty piątek o 19:30

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 18:00

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 10:15 do 12:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka, parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881